

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XLIII. In Domin, XIV. Post Pentec. Quærite primum regnum Dei & justitiam
ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Matth. 7. Arg. Primum Mobile
intentionum nostrarum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

CONCIO XLIII.

IN DOMINICA. XIV. POST PENT.

Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis. Matth. 7.

ARGUMENTVM.

Primum Mobile Intentionum nostrarum.

I. **E**rrore ut plurimum vivimus, & ad ludibrium ventorum vitæ stamina expendimus. A. Amissis popularis auræ cursus, ac studiorum nostrorum decempeda est. Hallucinari tam basilico tramite existimatur; quisquis vel lato ungue ab eo desciscit plebiscito, quod non nisi, catenata errorum propagine, caterva sanxit peccantium. Eam ob rem toties delerta recti orbita exorbitavit orbis, orbatusque luminibus ad solis cæcutivit radios, quod hisce interceptus tenebris, mentem ex caliginosa errorum Chao ad veritatis fulgorem expedire nequiret; & indissolubili tot Professorum delirantium interceptus dilemmate malum cogere retur amplecti pro bono, vitium pro

virtute, turpitudinem pro honestate, delicias, divitias, pro pulmento, & ambrosia beatitatis.

Jam verò quantumvis uberius fidei fulgoribus perstricti, regia felicitatis sempiternæ itinera planius intueamur, ingens tamen eorum etiamnum syllabus est, qui densioribus ignorantia voluminibus impliciti exerrant; & spretis divini Pneumatis axiomatibus, vulgi problemata sectantur, ac profitentur. Clamat parte ex una sapientia æterna: *Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis;* sectamini substantiam non accidentia; astra non rastra; cælum non cœnum, cœlestes aulas non Tityri caulas; verum rarus est, qui consulenti morem gerat, qui templa sedulus frequentet; vitia serius expiet, ad rationes æternas vitam componat.

Vociferantur parte ex altera Thra-
sonum quispiam;

Isvera

O cives, cives quarenda pecunia
primum,
Virtus post nummos.

Et è vestigio, perinde ac si ea vox o-
raculo produisset, Typhis ad suam na-
vim, institor ad officinam & forum;
artifex ad opus, mercenarius ad labo-
rem, miles ad castra, tyro ad palæstram
suam accelerat. Ille naulum, hic lau-
rum; ille lucrum, hic mercedem; ille sti-
pendium, hic minerval olim obven-
tuum prospectat. Cuncti flagrantis-
sima habendi cupiditate non tam du-
cuntur, quam per fas, & nefas rapi-
untur. Hos ego ab errore revocare
tentabo, & ad regnum cælorum im-
primis accurandum adurgere. Faxit
magni consilii Angelus, à quo id ipsum
concreditum est; quatenus cuncta ce-
dant ad maiorem ipsius gloriam.

PARS I. ANTITHESIS.

*Sic primo quarendum est regnum
Dei, ut secundo nihil ita qua-
ri queat.*

*Cælum tri-
mum sit in
intentione.*

Gen. 1.1.

II. Deus optimus M patens, & opi-
fex universi conditurus regnum em-
pyreum electis suis, ipsa foundationis
methodo videtur demonstrasse viam
ad illud obtinendum. Sic enim de eo
Protonotarius ipsius: *In principio crea-
vis Deus cælum & terram.* Nos à fun-
damentis architectamur ædificia; ac
Deus præter humanum morem pri-

us cælum extendit, tum terram sub-
sternit; prius culmen, & subinde fun-
damentum posuit. *In principio creavit
Deus cælum.* Quid hoc rei? Cur non po-
tius primum condidisse terram dicitur,
quàm cælum? Nonne contrarium
occinit Hymnopæus: *Initio tu Domine
terram fundasti, & opera manuum tua-
rum sunt cæli.* Cur itaque Moyse cæ-
lum prætulit?

*Cælum cur
primo crea-
tum dicitur
Ps. 101. 26.*

Norma hic nobis datur, amussis sta-
tuitur, ad quam actiones nostras ex-
pendamus. Etenim quævis nostra actio
creatio quadantenus est. Quum enim
animus agit, aliquid esse incipit, quod
non erat. Memoria, dum quid reco-
lit, intellectus dum agit, voluntas
dum amat, quidpiam creat. Illud ita-
que & nobis primum sit ordine, quod
Deo primum fuit in creatione. Quem-
admodum ille in principio creavit
cælum: ita nobis in intentione præ-
omnibus præfixa sit beatitas.

*Actio qua-
vis creatio.*

Non secus æternæ rationes gyrent
corda nostra, quàm primum mobile
rotat arcus inferiores. Excedit & exu-
perat infinito prope intervallo cæ-
lum terras; prædominentur suppari ra-
tione curæ nostræ de consequendo
cælo, curis omnibus terrestribus de
defultoriis hujus mundi bonis obti-
nendis. Tellus tota, si cum cælestibus
componatur orbibus, punctum est; &
studia nostra circa caduca, si cum æ-
ternis conferantur punctum quodpi-
am temporis sibi vindicare putentur.
Punctum, seu momentum temporis
sat est terrenis commodis, nulla Olym-
pias æternitati. *In principio creavit Deus
cælum,* quatenus primo quæramus re-
gnum Dei, & justitiam ejus. Ita Proco-
pius

Procop. Gaz-
bie.

pius Gazeus. Docet Creator, ut primo lo-
co cœlum, deinde terram curemus.

Vestis alba
& unctio
quid signet
in baptismo
Tertul. lib.
de corona
mil.

III. Comperitum liquido vobis est,
nos in sacro Baptismate oleo inun-
ctos, & veste candida amictos esse.
Hæc cœremonia vestis albæ si Tertuli-
ano Doctore perversto credimus
transumpta est à Romanis Genilibus,
inter quos, qui ad dignitatem aspira-
bant veste candida induebantur, dice-
banturque candidati. Ea veste tan-
quam exhortatrice jugiter admone-
batur ejus vitæ, quam ducere teneban-
tur; morumque integritatis, qua cœteris
præfulgerent. Nam ut ait Cicero,
eo ipso, quod quispiam dignitatem
ambiret, candidoque vestitu uteretur,
se ipsum adstringebat, ne vile quidpi-
am, aut abjectum ageret, aut indecens
illius dignitatis, quam pensabat.

Cic. ad
F. Attrem.

Unctio autem ab Israelitis mutuata
perhibetur, apud quos Sacerdotes, &
sublimandi ad thronum regium oleo
inungebantur, eoque ritu in reges in-
augurabantur, consecrabanturque. In
qua unctio id prodigio sæpenume-
ro eveniebat, ut si forte homo unius
artis, literis, moribusque non admo-
dum initiatus ad culmen imperii eve-
heretur, ipsa inunctione in virum al-
terum mutaretur, cogitaret sublimia,
loqueretur digna rege, cunctaque mi-
litaria munia accuratissimè obiret.

2. Reg. 10. 2.

Exemplo, ut alios mittam, esse po-
test Saul, qui mulionem agens eo cun-
cta sua studia, ac intentiones dirige-
bat, ut asinas, ac jumenta patris mode-
raretur. Unus autem in regem, In-
mutavit ei Deus cor aliud, quatenus re-
jectis prioribus studiis majestate regia-
minus dignis, jam nihil antiquius ha-

beret, quàm ea tractare, quæ in totius
Reipublica vergerent emolumentum,
ac incrementum.

Ergo si in sacro fonte ad eundem
modum, ac finem, niveum ami-
ctum accepimus, si candidati regni
cœlestis effecti sumus; si inungimur in
hæredes regni, exigite apud vosmet-
iplos quas cogitationes fovere, quò
intentiones vestras dirigere debeatis;
cogitate quàm turpe sit degenerare ab
excellis cogitationibus filiorum Dei,
& non tam congrua regis, quàm villici
filio consilia volvere, munia tractare.

Si Romanorum quispiam assum-
pto niveo paludamento quo supre-
mi magistratus, summorumque gra-
duum urbis illius imperialis signaret
candidatum, non nisi stipulas per urbis
vicos collegisset, illorum luto se one-
rasset, atomos in solis radiis volitantes
sectatus fuisset, quo putatis splene, ac
sibilis exceptus fuisset? quam indignus
munere quovis splendidiore habitus
esset? Et si unguem in ulcere ponere
haud detrectatis, indubium habetote,
acriori vos excipiendos cachinno à
supernis civibus, si naturæ divinæ par-
ticipes effecti, ut loquitur S. Petrus, &
oleo Spiritus S. in filios Dei, ac hære-
des regni cœlestis adoptati, ipso post-
habito, mentem ac studia quavis coa-
cervandis terrenis consecraveritis.

2. Petri. x.

Vos ipsi, si Principem, ac Dominum
vestrum, paternorum hæredem regno-
rum, cerneretis totum quantum in-
tentum rei agrariæ, aut auctionandis
ligulis, acubus, fiscellis speculorum
fragmentis, lignorum segminibus, ali-
isque crepundiis, quid quæso judicii
de illo formaretis? Nonne si fas esset

in faciem eisdem exprobraretis? O Princeps serenissime perpende cujus sis filius; & qua te Numen præ cæteris prævenit benedictione, ut tantorum regnorum hæres nasceretur. Indignum est conditione tua mentem tam abjectis condecorare quisquiliis, sceptro prognatam. Erige te, & ad excelsiora, & te digna confectanda enitere. Ita tu quidem.

At ausculta eadem nobis, per os Davidis, exprobrantem Dominum: *Filiis hominum usquequo gravi corde, ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Filii hominum;* Hebræus legit: *Filii viri incliti in filios Dei adsciti usquequo habebitis cor lapideum, durum, ad terram inclinatum non cogitantes nisi bona terrena, vana, & falsa, pedibusque subiectata; superna autem, ac solida unde vestram ducitis originem, nec diligitis, nec quaritis? Usquequo gravi corde &c.* Scitote quia Dominus mirificavit sanctum suum. Scitote quoniam ipse Dominus Deus sanctum suum Christum cum ob alia, tum ob temporalium despectum mirabilem reddidit, resuscitans eum ab inferis, & in cælo ad dexteram suam constituens, & ad æmulandum eundem assurgite. *Quarite primum regnum Dei.*

Oculi sapientis cur in sapite.

Eccl. 2. 14.

IV. Sapientie miraculum Salomon prudentiam sensati adumbraturus hominis, haud vulgari eam delcipit tropo cum diceret: *Sapientis oculi in capite ejus, stultus in tenebris ambulat.* Quid enim? Nonne sideratus etiam quisque oculos habet capiti infixos? Piscium nonnulli, & aliorum animalium ventri insitos circumferunt; at verò pleraque alia, & homines omnino universi

in fronte eos gestant; quatenus nimirum ea quæ remotiora sunt facilius perspiciant. Si enim author naturæ in pedibus eos constituisset, ea duntaxat, quæ circa pedes sunt arbitramur.

Insuper hominem non in modum reptantium, aut serpentium super terram, non in modum quadrupedum faucibus humum versus propendentibus effinxit; verum ut averlis à terra oculis staret erectus, & cælum, ac cælestia aspiceret; atque ambiret. Etenim ut canit Naso:

*Pronaque cum spectent animalia cætera terram
Os homini sublime dedit, cælumque tueri
Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.*

*Ovid lib. 6
Metam.*

Bos herbas depasturus caput acclinat, desceatque in terram, spectat ventrem, & ea quæ sub ventre sunt, siquidem in hunc scopum felicitatis ipsius, ac cæterorum animantium conspirat exitus, pastu, ut exarient ventrem ac voluptate. Homo verò cælestem suam genesim, ac genealogiam ostensurus oculos sursum attollit. Sapiens itaque in capite habere oculos dicitur, quia futura, & distantia ab hac vita contemplatur; excelsa, ac divina exambit; eoque omnem suæ mentis cogitationem, omnem actionem, studium, intensionem dirigit; Christum, qui caput nostrum est considerat, in eumque acie immota collimat, ne forte à scopo hoc suo declinet.

Stultus verò in calcaneo oculos circumfert, quia præsentia duntaxat cogitat,

gitur, non nisi terrena, vilia, exilia amat, & amplectitur. Ita præter alios D. Basilius: Sapiens oculi in capite, dum ea contemplantur, quæ in sublimi sunt, sed quæ in terra respiciant, is utique desigit, detrahitque oculos in terram. Quum ergo in hunc modum cælum versus natura oculos dixerit, & corpus efformaverit, consequens est, ut ipsius ductu caduca hæc perinde ac purgamenta cum Apostolo proteramus, & ad æterna cum eodem studium omne, ac animum intendamus.

V. Adumbratum idiplum nobis opinatur stoicus Christianus in duobus fratribus, electo uno, ac dilecto, reprobo altero & exoso; in Jacob inquam & Esau. Etenim benedicturus Isaac Pater Jacobum primò rorem cæli, subinde verò pinguedinem terræ est apprecatus; prius cælestia promisit, deinde terrestria adjecit: *Det tibi Deus de rore cæli, & de pinguedine terræ abundantiam.* Divina bonitas ipsa te influentis irrorer cælestibus, & terrestribus, ipsa te prius cumulet bonis spiritualibus, & tum corporalibus; ipsa tibi primum enlargatur bona gratiæ, & subinde fortunæ.

Exadversum verò, ubi multis exoratus lamentis ab Esau, inflexus est Isaac, pinguedinem terræ supernis bonis præposuit: *In pinguedine terræ, & in rore cæli desuper erit benedictio tua.* Quod expendens præfatus Doctor ita scribit: *Animadvertenda est structura benedictionis: Nam circa Jacob, qui posterioris populi figura est, id est nostri, prima promissio est cælestis roris; secunda terrena opunitatis. Nos enim primo ad cælestia in-*

vitamur, cum à seculo avellimur, & ita postea invenimur etiam terrena consecuti. E contra vero in Esau, qui prioris populi, & reprobæ figura est, prima promissio est pinguedinis terræ. Hæc est structura benedictionis, ac reprobationis; quod improbi studio principaliore in terris nidulentur, prima in iis jacent fundamenta, tanto propiores inferno futuri, quanto profundiora effoderint, ac locaverint.

Iusti verò cælum versus respiciunt, in eo basim, ac fundamentum totius vitæ, ac perfectionis constituunt. Norunt quippe cælum firmamentum ab ipso Numine nuncupatum, cætera verò in infirmitate, ac mutabilitate substructa esse. Norunt quod creata omnia sint vanitas vanitatum, & afflictio spiritus, in quibus finem ultimum ponere sit toto cælo exerrare. Norunt ab Opifice naturæ eo artificio sidera condita, ut semper sint præ oculis, & etiam aliud quidpiam agentibus incurrant.

VI. Assertor noster informans discipulos suos ad tolerantiam, & infertuniorum quorumvis ob fidei causam perperessionem, ait: *Si quis te percusserit in dexteram, præbe ei & alteram.* Sensus literalis obvius est; at mysticus, quem SS. Patres observant, ac eviscerant, non item.

Eminentissimus Cardinalis Hugo per maxillam autoritatem sacrorum Canonum intelligit, qua perinde, ac maxilla Samsonis sternantur hostes Eccles. Et sensum esse vult: si te hæterodoxorū quispiam aggreditur aliqua autoritate ad speciem cōtraria veritati, tu alteram eidem oppone. Ita fecisse audivimus

Structura infirmorum & impropiorum

Terrena prius amittenda quæ cælestia. Matth. 5.

Hugo h. h.

reli-

S. Basil. h. 9. Hex. sub finem.

Benedictio Jacobi quid signet. Gen. 27. 28.

Wis. v. 39.

Tertul. l. 3. c. 24. contra Marc.

religiosam quempiam ab haeretico digladiatore in utramque aurem inunctum. Cum enim percusso eodem adversarius allegaret textum præcipientem: *Si quis te percusserit in dexteram, praebe ei & alteram.* Reposuit idem, rursum scriptum est: *Qua mensura mensi fueritis remerietur vobis; & par pari retulit.*

Ad propositum meum per commode S. Ecclesiae lumen Augustinus interpretatur, hoc loco non intelligi adjectionem sinistrae, sed exclusionem dextrae. Non præcepit Dominus, ut percutienti te in dexteram genas, tu sinistras etiam exponas, & dicas: parum hoc, percutite iterum, sed vult, ut dexteram avertas, & sinistram porrigas. At quid quaeso inde commodi? S. Pater, ut quis me satius flagellet, aut colaphizet à sinistris, quam à dextris? Utrique tam hæc, quam illa pars mea est, caro mea, os meum? Utrique tantopere hanc ac illam conservare, nutrire, defendere obstrictus sum? Utrique tantum hæc dolet, quantum illa? Tu nihilum cura reponit ille, sed meo & Domini nostri suavis acquiesce, & sinistram potius, quam dexteram expone. Flagellatur illa, cædatur alapis, livore obducatur, dummodo intacta maneat dextra.

Non capio mi Pater verbum istud. Quid? Nescis per dexteram venire cælestia, ac æterna: *Statuer enim oves Judex iustus, à dextris;* per sinistram verò terrena mortem, damnationem: *Hædos aurem à sinistris.* Si quis ergo veniat, ac connitatur tibi officere in spiritualibus, & æternis, tu potius jacturam patiari in temporalibus, & caducis. Percant illa, ut salva sint illa. Verba illius

sunt: *Nescio quispiam veniat, & vult tibi percutere dexteram, id est tollere tibi fidem tuam, tu praebe sinistram, id est ut tol- lat, quod temporaneum, & non ea, quæ æterna habes.* Illa quaere, ista tene; illa posside pro istis certa, & ad sanguinem usque resiste; ista in postremis numerata, illa sint in capite, hæc in pedibus. *Quærite primum regnum Dei, &c.*

VII. In hoc gloriatur Vas Electionis S. Paulus ad Philippenses ita scribens: *Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrifaciam.* Delicias, divitias, facundiam, gloriam, favores, & quidquid mundus deperit, aut suspicit propter Christum, & pro Christo meo arbitror esse incommoda, ac damna, nec secus quam stercora, ac inquinamenta asperior, & abominor. Unus Iesus scopus meus est, hunc si teneo æternum sum beatus, ab hoc si exerto æternum fulminatus,

VIII. In hoc gloriabatur regina Navarræ Margarita quæ orbata marito, & sæculi vanitate perspecta, aliis ex regio stemmate ceris expunctis Heliotropium assumpsit, adjecto lemmate: *Non inferiora sequor.* Quo symbolo illud imprimis significare intendebat, quod quemadmodum præfata herba ob mirabilem cum sole sympathiam eidem orienti folia pandit, occidenti recludit, eundem sequitur, & eidem soli vivere testatur, ita te nullum in terris amicum quaesitum, terrena hæc susque deque habituram, solum Numen optimum, ac regnum ejus spectaturam. *Non inferiora sequor.*

IX. In hoc gloriabatur ipse Ethnicus

Aug. 1.

Phil. 3.

Margarita
Navarra
Regina sym-
bolum.

eus Philosophus Empedocles. Etenim
 quæsitus qua de causa viveret? Respon-
 dit. Ut videam cælum. Illud solum di-
 gnum visu visum illi est, illud solum
 conforme oculorum objectum. Per-
 spiciebat enim cætera omnia esse per-
 sonata, & ut parent, ita disparere. Ob-
 servabat nec quicquam posse in eo es-
 se diurnum, in quo ipsa momenta-
 nea sunt sæcula; nihil posse duci pul-
 chrum, in quo ipsa venustas, formæ
 cadavericæ obnoxia. Cælestia sola
 mutationem, & fucum ignorant, ipsa
 sequestrata omni fragilitate, ac dolo,
 existunt vera, ac solida. Rectè ergo
 Philosophus ille intulit: *Vivo ut videam
 cælum.* Sed addendum erat ut posside-
 am illud, ut ex hoc exilio illuc ducam
 coloniam.

Homo cur
vivat.

XII. Hæc est prudentia serpentis
 quam à nobis exposcit Dominus apud
 S. Matthæum dicens: *Estote prudentes
 sicut serpentes.* Hi enim cum urgentur
 periculo, caput semper abscondunt, &
 objecta reliqua parte corporis hoc so-
 lum tuentur; sperantes si intactum
 vulnerib⁹ caput servaverint posse sub-
 inde partes affectos lambendo sanare,
 ac restituere deperditas. Ad eundem
 modum amator Numinis omnia per-
 dit, dummodo caput Christum inta-
 ctum conservet.

Matth.

At verò Canini generis, ac naturæ
 sunt, qui malunt caput Christum pro-
 stituere, quàm caudam seu adjectitia
 amittere; cælestibus eligunt carere po-
 tiùs, quàm terrestribus, & caducis.

PARS II. HYPOTHESIS.

XIII. Et tamen prò pudor, quàm

rarus est qui à primo mobili movea-
 tur; qui dextro oculo cælestia spectet
 qui principe curâ in illa feratur! Quam
 multi ex adversum qui fascino, aut car-
 mine dementati ad res terrenas motu
 violentissimo rapiuntur, quærunt eas
 studio, tenent cum sollicitudine, amit-
 tunt cum dolore; cælestia verò & sor-
 dida oblivione damnant, & frigide se-
 ctantur, & obtenta prope cum risu
 prodigunt. Quàm multi ad obtinen-
 dum obulum, ad imaginarias vanita-
 tes aucupandas omnem laborem etiam
 gravissimum parvi pendunt; ad cæle-
 stes autem divitias possidendas vel su-
 spirare, vel mentem attollere Hercu-
 leum onus imaginantur. Quàm multi
 basilicam empyream cum casa strami-
 nea è luto, & sputo compacta com-
 mutant, veras delicias, ac voluptates
 ob inanes ac fluxas deserunt, divitias
 terminari nescias ob intuitum caduco-
 rum bonorum explodunt, ac sugillant.

XIV. Quæsitur virum Ecclesiasti-
 cus qui posthabitis terrenis divitiis æ-
 ternis unicè intentus esset, eumq; bea-
 tissimum enuntiavit: *Beatus vir qui post
 aurum non abiit, nec speravit in pecunia
 thesauris.* Sed illico adjecit. *Quis est hic,
 & laudabimus eum? fecit enim mirabilia
 in vita sua.* Non est hic de communi, ut
 ajunt, Confessorum, de communi vir-
 ginum, sed inter Thaumaturgos refe-
 rendus, Moyfi & Apostolis æquandus.
 Tam rarus est, quàm rarus est virorum
 quispiam prodigiis inclitus. *Fecit enim
 mirabilia in vita sua.* Prodigium unum
 est hominem calcare solum, spectare
 potum, despere rastra, & aspirare ad
 astra, in postremis terrena, in maximis
 cælestia reponere.

Terrena
pauci con-
temnunt.

Bbb

XV.

XIII. Portentum item visa est S. Jo-
anni mulier una, cujus caput cœli in-
star Zodiacum præ se ferre videbatur,
cujus corpus circumamictum Phœbo,
cujus pedibus Cyathia substrata fue-
rat. *Signum magnum apparuit in cœlo mu-
lier amicta sole, & luna sub pedibus ejus,
& in capite ejus corona stellarum duode-
cim.* Precor, quid hic emiratus est Apo-
calypticus Notarius, tam perspicax ali-
oqui divinorum mysteriorum magi-
ster? An mulierem in cœlo obstupuit?
Verum ingens ibi qua virginum, quæ
viduarum, quæ conjugatarum nume-
rus. Num quod stellis coronata in ca-
pite? Plures ejusmodi reperire est, qua-
rum vertex margaritis, ac adamantini-
bus perinde ac sideribus emicat. Num-
quid corpus sole adornatum? Reful-
gent itidem non illustres tantum ma-
trona, sed & scorta sæpenumero ob-
ryzo, perinde ac Phœbo corusca.
Quid ergo virum tantum in admirati-
onem posuit? *Luna sub pedibus.* Est verò
Luna rerum mundanarum Hierogly-
phicum. Quemadmodum enim illa in-
stabilis est, & jam plena, jam semiple-
na; jam crescens jam decrescens; jam
splendida jam ecclipsibus obnoxia: æ-
qua ratione res mortalium casibus, ac
periculis exposita. Quare si quæ muli-
er hanc cerebro non condat, non col-
lat, si pede premat, si cœlum si sidera
in capite verset, erit illud prodigium
ingens, & toto notum Empyreo. Ple-
ræque enim in capite eam ferre vi-
dētur, quum veluti lunaticæ in vesani-
am abeant; vel ut Luna cornuta viros,
aliosque imperendo, appareant; vel ni-
hil aliud, quàm vanitatem circumfe-

*Luna cuius
symbolum.*

rant. Signum ergo magnum est in cœ-
lo sub cujus pedibus Luna calcata, &
protita.

XIV. Verum quàm rarum tanto-
pere imitandum. Ita enim primò qua-
rendum est regnum Dei; ut secundo
nihil ita quæri possit. Ita calcanda ter-
rena omnia, ut cœlestia contingere, ac
possidere mereamur.

Ad hoc nos adhortatur assertor no-
ster in hodierno Evangelio dicens:
*Quærite primum regnum Dei, & justiti-
am ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.*
Quærite inquam non regnum Aristo-
craticum, non Democraticum, aliis-
que commune, sed Monarchicum ab
æterno Patre clementissime, ab ipsius
sapientia providentissime, ab ipsius bo-
nitate gratiosissime gubernatum.

Quærite primum regnum Dei. Reg-
num omnium sæculorum, regnum de-
lituarum, regnum gratiæ, ac gloriae,
regnum filiorum Dei. *Quærite primum
regnum Dei,* ubi gaudium sine mœro-
re, requies sine labore, dignitas sine
tremore, opes sine amissione, sanitas si-
ne languore, abundantia sine defecti-
one, vita sine morte, perpetuitas sine
corruptione, beatitudo sine calamita-
te, ubi omnia bona in charitate perfe-
cta, ubi species, & visio facie ad faci-
em, ubi omnia & super omnia Deus.

Quid moramur inertes inter du-
meta Menalca? Quid ruri degimus na-
ti ad regnum? Quid in exilio in tene-
bris moramur? Quid inter quisquilias
quærimus, habituri, ac possessuri mil-
lies augustiora, quàm quæ vel oculus
vidit, vel auris audivit, vel in cor ho-
minis descendit. Illuc animos trans-
ferat.

feramus, ubi jam non est vanitas, sed veritas; ubi omnia firma, fixa, stabilia, ubi supra petram omnis structura confurgit, ubi senectus non est neque transitus; ubi omnia florent, omnia germinant.

Quod si terra pulchritudo quempiam allicit, sursum aspiciat, & angustiorum in sole, & luna deprehendet. Si magnitudo hujus inferioris orbis in admirationem rapit, cœli magnitudinem advertat infinito prope spatio vastiorem. Si humanarum blanditus duratio voluptatum, attendat esse vento velociorem, ac instantaneam; perpendat omnia terrena esse somnium, ac umbram, omnia superna solida, ac vera. *Quærite ergo primum regnum Dni.*

Quærunť alii per strictos mucrones & machæras, per mille pericula, & vulnera, per ipsius vitæ dispendia, sceptrā arundinea; Exclamat Octavia:

Occidat dum imperet. Sunt alii solliciti quo evadant Comites de quercubus, Barones de Ardeis, Nobiles de fungis, nos de regno paterno adeundo curas intentionesque deponemus?

Prudens ille institor, ubi thesaurum in agro reperit, omnia sua divendit, eundem empturus. Et cur non æquo studio nos, qui abinde à baptismo incomparabilem cœlestis gloriæ thesaurum vel à prima institutione reperimus, ad illum comparandum omnia divendimus, relinquimus, vel commutamus? Terram petat, qui Deum non novit; cœno hoc demergatur, quisquis cœlo indignum se exhibet; nos mentes nostras ad altiora dirigamus, ad veræ felicitatis fontem aspiremus, eundem indefesso quæramus studio, quoad plenissimis desideriis, perinde ac velis expansis in portum

omnis felicitatis invehamur. Fiat.

Mat. 14.

